מעשה רקחו: ז ויעש את מזבח
העלה עצי שטים חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות
קומתו ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ויעש את
כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת
המזרקת ואת המזלגת ואת המחתת כל
כליו עשה נחשת: ויעש למזבח מכבר
מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו: ויצק ארבע טבעת בארבע
הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים ויעש
את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת:
ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח
לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו:
ויעש את הכיור נחשת ואת כנו
נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח
אהל מועד: ויעש את החצר לפאת
נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה
באמה: עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים
נחשת וווי העמדים וחשקיהם כסף ולפאת
צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדנ
ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים
וחשקיהם כסף: ולפאת מערב קלעים חמשים
באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה
ווי העמדים וחשוקיהם כסף ולפאת

ומנא: ועבד ית מדבחא לרזחי
עבד דרומא סדרי רדתא דברזא
שזיר מאה אמין עמודיהון
עשרין וסמכיהון עשרין דנחשא
ווי עמודיא וכפושיהון כסף
ולרוח עמונא מאה אמין
עמודיהון עשרין וסמכיהון
עשרין דנחשא ווי עמודיא
וכפושיהון כסף ולרוח מערבא
סדרי חמשין אמין עמודיהון
עשרה וסמכיהון עשרה ווי
עמודיא וכפושיהון כסף ולרוח

מקרא קצר. על יחת וכן על השיטה: ועל
ראש העמודים מעשה שושן. היינו אותה
מראש כל אחד. היה כולו רק בשושן. ושון
ושושן העמוד היה שבכו ל' אמה שכיב
לכך לא נאמרה אותה אמה כי אינה
העמודים. ברמז הדברים. לשון שלא היה
אמה בעוקר לאמלאת העמוד: עשר באמה
ושפתו כל שפתו. כמו נעמתו שכל חצר
לי עגול באמה נעמתו הוא: והן שלשו מאה
והן שמאה כל אדם מדיקן בעמודים ישכן
ראש שפת הדיקן לרחבו. ומעטן ואחדי
ערבן. ויהיו עמודיהן ארבע אמות

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר
דבר אל בני ישראל וקחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו
יביאו אתה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת: ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילים מאדמים
ועורות תחשים ועצי שטים: שמן למאר בשמים לשמן
המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים
לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל
אשר צוה יי: את המשכן את אהלו ואת מכסהו את
קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדו ואת אדניו:
את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך:
את שלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:
אף את מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח
העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמדו ואת
אדניו ואת המסך לשער החצר: את יתדת המשכן
ואת יתדת החצר ואת מיתרתם: את בגדי השרת
לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן: ויעשו כל אשר צוה יי את משה כן עשו
בני ישראל את כל העבדה: וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה יי כן עשו ויברך אתם משה:
ויאמר יי אל משה לאמר: ביום אחד לחדש הראשון
תקים את משכן אהל מועד: ושמת שם את ארון העדת
וסכת את הארון בפרכת: והבאת את השלחן והערכת
את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה:
ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת
ושמת את מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העלה
תשים לפתח משכן אהל מועד: ונתת את הכיר
בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים:
והקמת את החצר סביב ונתת את מסך שער
החצר: ולקחת את שמן המשחה והמשחת
את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו
ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה
המזבח קדש קדשים: ומשחת את הכיר
ואת כנו וקדשת אתו: והקרבת את אהרן
ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם
במים: והלבשת את אהרן את בגדי הקדש
ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי:
ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת:
ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם
וכהנו לי והיה משחתם להם לכהנת עולם
לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה יי אתו כן עשה:
ויהי בחדש הראשון בשנת השנית בחדש
הראשון בחמשה לחדש הקים את המשכן:
ויתן משה את עמדי המשכן ואת קרשיו
ואת בריחו ויקם את עמדיו: ויפרש את
האהל על המשכן ושם את מכסה האהל
מעל אתו כאשר צוה יי את משה:
ויקח ויתן את העדת אל הארון
ויתן הבדים על הארון ויתן הכפרת
על הארון מעל: ויביא את הארון
אל המשכן ויתן את פרכת המסך
ויסך לפני ארון העדת כאשר צוה יי
את משה: ויתן את שלחן באהל מועד
על ירך המשכן צפונה מחוץ לפרכת:
וערך עליו ערכה לחם לפני יי
כאשר צוה יי את משה: ויתן
את המנרה באהל מועד נכח
השלחן על ירך המשכן תימנה:
והעלה נר לפני יי כאשר צוה יי
את משה: ויתן את מזבח הזהב
באהל מועד לפני הפרכת:
והקטיר עליו קטרת סמים
כאשר צוה יי את משה:
ויתן את מסך פתח המשכן:
ואת מזבח העלה שם פתח
משכן אהל מועד העלה עליו
העלה ומנחה כאשר צוה יי
את משה: ויתן את הכיר בין
אהל מועד ובין המזבח
ויתן שם מים לרחץ:
ורחצו משה ואהרן
ובניו מהם את ידיהם
ואת רגליהם: בבאם
אל אהל מועד ובקרבתם
אל המזבח רחצו כאשר
צוה יי את משה:
והקם את החצר
סביב למשכן ולמזבח
ונתן את מסך שער
החצר: ויכל משה
את המלאכה:
ויכס הענן
את אהל מועד
וכבוד יי מלא
את המשכן:
ולא יכל משה
לבא אל אהל
מועד שכן
עליו הענן
וכבוד יי מלא
את המשכן:
ובהעלות הענן
מעל המשכן
יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם:
ואם לא יעלה הענן
לא יסעו עד יום
העלתו: כי ענן יי
יומם והענן
יהיה עליו אש
לילה בעיני כל
בית ישראל
בכל מסעיהם:

ויקרא אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי
מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם:
אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יי: וסמך
ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו:
ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני
אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח אשר פתח אהל מועד: והפשיט
את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני
אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את
הנתחים את הראש והפדר על העצים
אשר על האש אשר על המזבח:
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים
או מן העזים לעלה זכר תמים
יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח
צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח
סביב: ונתח אתו לנתחיו
והפדר ראשו ופדרו
וערך הכהן אתם
על האש אשר על
המזבח: וכרעו
ורחץ הכרעים
במים והקריב
הכהן את הכל
והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה
ריח ניחח ליי:
ואם מן העוף
עלה קרבנו ליי
ויקרב מן התרים
או מבני היונה
את קרבנו:
ויקרבהו אל
המזבח ומלק
את ראשו והקטיר
המזבחה
ונמצה דמו
אל קיר המזבח:
והסיר את מראתו
בנוצתה והשליך
אתה אצל המזבח
קדמה מקום
הדשן: ובקע
אתו בכנפיו
לא יבדיל
והקטיר הכהן
אתו המזבחה
על העצים
אשר על האש
עלה הוא אשה
ריח ניחח ליי:
ונפש כי תקריב
קרבן מנחה ליי
סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה:
והבאה אל בני
אהרן הכהנים
וקמץ מש סלתו
ומשמנו על כל
לבנתה והקטיר
הכהן אזכרתה
המזבחה אשה
ריח ניחח ליי:
והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו
קדש קדשים
מאשי יי:
כל המנחה
אשר תקרב
ליי לא תעשה
חמץ כי כל
שאר ודבש
לא תקטירו
ממנו אשה
ליי: קרבן
ראשית תקריבו
אתם ליי
ואל המזבח
לא יעלו
לריח ניחח:
וכל קרבן
מנחתך במלח
תמלח לא
תשבית מלח
ברית אלהיך
מעל מנחתך
על כל קרבנך
תקריב מלח:
ואם תקריב
מנחת בכורים
ליי אביב
קלי באש
גרש כרמל
תקריב את
מנחת בכוריך:
ונתת עליה
שמן ושמת
עליה לבנה
מנחה הוא:
והקטיר הכהן
אזכרתה
מגרשה
ומשמנה
על כל
לבנתה
אשה ליי:

ויקרא אל משה לאמר: נפש כי תחטא
ומעלה מעל בקדשי יי והביא
קרבנו איל תמים מן הצאן
בערכך כסף שקלים בשקל הקדש
לחטאת: ואת אשר חטא מן הנפש
ישלם על הקדש ויסף חמשיתו
עליו ונתן אתו לכהן והכהן
יכפר אתו באיל האשם
ונסלח לו: ונפש כי תחטא
ועשתה אחת מכל מצות יי
אשר לא תעשינה ולא עשה
ואשם: אם חטא ידע
ונשא עונו: ונפש כי
תגע בכל טמא
בנבלת חיה הטמאה
ונעלם ממנו
ואם נגע בו
ונעלם ממנו
ואם נגע
בטמאת אדם
לכל טמאתו
אשר יטמא
בה ונעלם
ממנו ואם
נגע בו
ונעלם
ממנו
ואם
נגע
בטמאת
אדם
לכל
טמאתו
אשר
יטמא
בה
ונעלם
ממנו
ואם
נגע